

Nr. 29.
16.
desbr.

Lög

um

lögtaf og fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. Um lögtaf.

1. gr.

Taka má lögtafi skuldir þær og gjöld, er nú skal greina: 1. Skatta til lands-
sjóðs, sveitar- og bæjarsjóða, svo og önnur gjöld og greiðslur, sem eptir beinu lagaákvæði,
eða eptir lögheimiladri niðurjöfnun eða mati eiga að lúkast til landssjóðs, sveitar- og bæjar-
sjóða, kirkna, opinberra stofnana, embætta og sýslana. 2. Gjöld af fasteignum landssjóðs,
sveitar- og bæjarfélaga, þegar eptirrit af lögtafsbeiðninni hefur birt verið skuldunaut
vottfast á þann hátt, sem lagt er fyrir í opnu brjefi 21. maí 1829, 1. gr. 3. Gjöld fyrir
notkun þeirra stofnana, landsnytja og annara hluta, er til almennings þarfa eru ætlaðir,
enda sjeu gjöld þessi ákveðin í reglugjörðum og gjaldskrá, sem staðfestar eru af konungi
eða ráðgjafa, eða og samþykktar eða staðfestar eru af sveitarstjórn, bæjarstjórn eða yfir-
valdi lögum samkvæmt. 4. Gjöld fyrir leyfisbref, dómgjöld, endurgjald — þar með
taldir dagpeningar og ferðakostnaður — sem greiða ber þeim, er framkvæmir eða er við
staddur gjörðir eptir lagaákvæði, eða sem sýslunarmaður, eða sem sjerstaklega er til þess
kvaddur eða skipaður af yfirvaldi, enda sje í lögum eða verðskrá, staðfestum af konungi,
ráðgjafa eða landshöfðingja lögum samkvæmt, kveðið á um, hvað gjalda skuli eða hvernig
það skuli reikna; svo er og um endurgjald annara lögmaetra útgjalda, sem erinðisrekstrinum
voru samfara. 5. Endurgjald þess, sem landssjóður, kirkjur, sveitar- eða bæjarsjóðir
hafa orðið að greiða, til að bæta úr vanrækslu einstakra manna á lögboðnum útvegum,
aðgjörðum, vinnu eða kvöðum. 6. Framfærslueyrir, sem manni ber að greiða með barni
sínu, skilgetnu eða óskilgetnu, með stjúp barni sínu, meðan móðir þess er honum gípt,
foreldri sínu eða konu, er hann hefur slitið samvistum við hana að óvilja hennar, eða
skilið við hana að borði og sæng eða að fullu og öllu, enda sje sá framfærslueyrir ákveðinn

Nr. 29. Lög 16. des. um lögtaf og fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar.

Lov

Nr. 29.
16de
Decbr.

om

Udpantning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Rauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althiaget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Om Udpantning.

§ 1.

Udpantning kan finde Sted for efternævnte Fordringer: 1. Lands- og Kommuneskatter, samt Afgifter og Udgifter, som i Følge Lovgivningens umiddelbare Bud eller en i Genhold til samme foretagne Ligning eller Ansættelse tilkommer Landskassen, Kommuner, Kirker, offentlige Stiftelser eller Embeder og Bestillinger. 2. Afgifter af Landskassens og Kommuners Sordegods, naar Begjæringen om Udpantningen har været vedkommende Skyldner vidnefast kommuniceret i Gjenpart paa den i Pl. 21de Maj 1829 § 1 ommeldte Maade. 3. Den Betaling, som efter et af Kongen eller Ministeriet stadfæstet, eller af vedkommende Kommunalbestyrelse eller anden offentlig Autoritet lovlig vedtaget eller stadfæstet Betalingsreglement eller Tægt bliver at erlægge for Benyttelsen af saadanne Indretninger og Gjenstande, der ere bestemte til at tjene et almennyttigt Formaal. 4. Gebyrer for Bevillinger, Netsgebyrer, samt det Vederlag, derunder indbefattet Dagpenge og Befordringsgodtgjørelse, som tilkommer Nogen for Udførelsen af Forretninger eller Møder i Medfør af Loven, af offentlig Bestilling, eller af en af vedkommende Myndighed særlig sket Udmeldelse eller givet Paalæg, forsaavidt Vederlagets Størrelse eller Regelen for dets Beregning er fastsat i Lov eller i en af Kongen, Ministeriet eller Landshøvdingen i Genhold til de gjældende Regler stadfæstet Tægt, saa og Erstatning for de af den Paagjældende til Forretningens Udførelse lovlig gjorte Udlæg. 5. Erstatning hos Private for det Udlæg, som Landskassen, Kirke eller Kommune har havt ved paa den Forsømmeliges Vegne at besørge befalede Anskaffelser, Istandsættelser, Arbejder eller Naturaludgifter. 6. Underholdningsbidrag, som det i Følge Dvrighedens i Medfør af den gjældende Lovgivning afgivne Bestemmelser eller Sammes Stadfæstelse paa Separations- eller Skilsmisjevilkkaar paahviler Nogen at udrede til ægte eller uegte Børn, Stedbørn, saalænge

Nr. 29. af yfirvaldi lögum samkvæmt, eða í skilnaðarskilmálum, staðfestum af yfirvaldi, hvort heldur er skilnaður að borði og sæng eða að fullu og öllu; svo er og um skaðabætur frá húsbændum eða öðrum þeim, er gjald eiga að greiða þeim manni, er framfærsluskylda hvílir á, hafi yfirvaldið lagt lögþann á greiðsluna, eptir reglum þeim, er um það gilda. 7. Brunabótagjald af húsum, sje tryggingin lögboðin. 8. Þóknun sú, sem ákveðin er í 7. gr. tilskipunar 12. febr. 1872 um sildar og upsaveiði með nót. 9. Álag eptir úttekt, samkv. lögum 12. jan. 1884 um bygging, ábúð og úttekt jarða, þó með þeim afbrigðum frá fyrirmælum þessara laga, sem leiða af því, að lögtakið á fram að fara tafarlaust og framkvæmast af úttektarmönnum (sbr. lög nr. 1, 12. jan. 1884, 33. gr.). 10. Andvirði fyrir lausafje, keypt á opinberu uppboði, enda greini uppboðsbókin ljóslega nafn kaupanda og kaupverðið. — Aðrar kröfur en þær, er nú voru taldar, má eigi lögtaki taka. — Þó er lögtaksbeiðanda ávallt frjálst, að ganga eptir skuld sinni með venjulegri lögsókn, sem og að neyta lögtaks til að heimta nokkurn hluta skuldarinnar, þyki fógeta það eptir atvikum við eiga, en ganga eptir hinu með venjulegri lögsókn. Þjóði skuldunautur fram nokkurn hluta skuldarinnar, skal því boði eigi hafnað.

2. gr.

Lögtaksrjetturinn fylgir skuldakröfunni; ber hann því hverjum þeim, er hana síðar eignast, og helzt rjetturinn, þangað til ár er liðið frá gjalddaga. Þó er það nóg, að lögtaks hafi verið beiðst, áður en ársfrestur þessi var liðinn, enda fylgi beiðandi fram lögtakinu með hæfilegum hraða.

3. gr.

Nú vill maður lögtaks beiðast, og skal hann um það fógeta brjef rita; hafi hann brjefleg skilríki eða sönnunargögn fyrir skuld sinni, skal hann jafnframt senda þau fógeta, ella láta honum í tje nægar skýrslur til þess, að hann geti skorði úr, hvort lögtak megi fram fara. Virðist fógeta eptir fram komnum gögnum lögtak mega fram fara, ritar hann úrskurð um það á lögtaksbeiðnina, þó að því til skildu, að lögtaksbeiðandi hafi ábyrgð á, að skuldin sje rjett, og verður þeim úrskurði einum sjer eigi áfrýjað. Að öðrum kosti neitar hann beiðanda um lögtak með úrskurði, og má áfrýja honum lögum samkvæmt.

4. gr.

Nú er lögtak leyft, og skal beiðandi, eða fógeti, er hann samkvæmt embættis-skyldu á að annast um framkvæmd á lögtaki, hlutast til um, að beiðnin með árituðum úrskurði sje birt skuldunaut af stefnuvottunum að minnsta kosti viku fyr, en lögtak fer fram. Þá er heimtir skulu í kaupstöðum skattar til landssjóðs, brunabótagjöld, bæjar-gjöld og önnur opinber gjöld, nægir að auglýsa á þann hátt, sem þar tíðkast um opinberar auglýsingar, að fógeti hafi úrskurðað lögtak á gjöldunum, og að lögtakið fari fram án frekari fyrirvara; skal það gjört að minnsta kosti viku á undan lögtakinu, en eigi er þörf að greina nöfn skuldunauta.

Nr. 29. Lög 16. des. um lögtak og fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar.

han lever i Ægteskab med Stedbørnernes Moder, Forældre, forladte, fraseparerede eller fra-
 skilte Husfruer, saa og de Erstatningskrav, som kunne paahvile Husbond eller Andre, fra
 hvem Personer, der ere pligtige at svare Underholdningsbidrag, have Indtægt, naar der af
 Dvirigheden i Genhold til de gjældende Regler er gjort Forbud imod Udbetalingen. 7. Brand-
 forsikringspræmier for Bygninger, forsaavidt Forsikringen er paabudt ved Lov. 8. Den i
 Fdg. om Silde- og Graasejffiskeri med Not af 12te Febr. 1872 § 7 ommeldte Kjendelse. 9.
 Nabod ifølge Udtægtsforretning i Genhold til Lov af 12te Januar 1884 om Bortbygning og
 Brug af Fordejendomme og om Udtægtsforretninger, dog med den Afvigelse fra nærværende
 Lovs Bestemmelser, som følger af, at Udpantningen strax skal foregaa og foretages af Udtægts-
 mændene (ifr. Lov Nr. 1 af 12te Januar 1884 § 33). 10. Fordringer paa Betaling for
 Løspore, der er kjøbt ved offentlig Auktion, naar Auktionsprotokollen tydelig udviser Kjøberens
 Navn og Kjøbesummernes Størrelse. Udenfor de nævnte Tilfælde kan Udpantning ikke finde
 Sted. Ligesom det altid staar i Refvirentens Magt at indtale sin Fordring ved sædvanlig
 Rettergang, saaledes skal det ogsaa være ham tilladt, naar Fogden finder, at Omstændighederne
 tale derfor, at benytte Udpantning for en Del af den ham tilkommende Fordring og indtale Resten
 ved sædvanlig Rettergang Tilbyder Skyldneren delvis Betaling, bør denne modtages.

§ 2.

Udpantningsretten følger Fordringen, saa at den tilkommer enhver, som senere bliver
 Ejer af samme, og vedvarer indtil 1 Aar, efter at Fordringen er forfalden til Betaling. Dog
 er det tilstrækkeligt, at Udpantning er begjært inden Udløbet af nævnte Marsfrist, naar den
 derefter med tilbørlig Hurtighed fremmes af Refvirenten.

§ 3.

Den, der begjærer Udpantning foretagen, har herom skriftlig at henvende sig til
 Fogden. Begjæringen ledsages, forsaavidt Fordringen støttes paa eller godtgjøres ved skriftlige
 Dokumenter, af disse, og ellers af saadanne Oplysninger, som maatte være fornødne, for at
 Fogden kan tage Bestemmelse, om Udpantning kan finde Sted. Finder Fogden efter det Fore-
 liggende, at Udpantningen kan nyde Fremme, paategner han Begjæringen en Kjendelse herom,
 dog med Forbehold af, at Refvirenten bærer Ansvar for Fordringens Rigtighed, hvilken
 Kjendelse ikke er Gjenstand for særskilt Paaanke. I modsat Fald nægter han den begjærte
 Udpantning ved en Kjendelse, der er Gjenstand for Paaanke i Overensstemmelse med den
 gjældende Ret.

§ 4.

Efter at Udpantning er bevilget, har Refvirenten, eller, i de Tilfælde, i hvilke Foran-
 staltningen til Udpantningens Tverksættelse paahviler Fogden i Embeds Medfør, denne at
 drage Omfarg for, at Begjæringen og den samme paategnede Kjendelse mindst 8 Dage før
 Forretningens Foretagelse ved Stævningemændene forkyndes for Skyldneren. Ved Inddrivelse
 af Landskassens Skatter, Brandpenge, Kommuneskatter og andre Afgifter til det Offent-
 lige er det i Kjøbstæderne tilstrækkeligt, at Bekjendtgjørelse om, at Restancen af Fogden er
 godkjendt til Inddrivelse, og at denne vil finde Sted uden videre Varsel, uden Nævnelser af
 de enkelte Skyldneres Navne, sker mindst 8 Dage, før Udpantningen foregaa, paa den for
 offentlige Kundgjørelser i Kjøbstaden sædvanlige Maade.

Nr. 29. Lov 16de Decbr. om Udpantning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forslig.

Nr. 29.
16.
desbr.

5. gr.

Fógeti framkvæmir lögtak; þó má hreppstjóri gjöra lögtak í sveitum, þegar skuldin ekki nemur meiru en 50 kr., enda sje lögtakið eigi gjört í fasteign. Nú selur lögtaksbeiðandi fógeta eða hreppstjóra í hendur beiðni sína, með árituðu birtingarvottorði, eins og segir í 4. gr., og skulu þeir þá, nema lögmæt forföll banni, framkvæma lögtakið, þegar fresturinn er liðinn.

6. gr.

Þegar fógeti er beiðinn lögtaks á framfærslueyri, þarf eigi að gjöra það brjeflega, og má fógeti rita úrskurð sinn á yfirvalds úrskurð þann, er ákveðið hefur meðlagið eða staðfest hefur samning um fjárhæð þess. Þá er yfirvaldsúrskurðurinn eitt sinn hefur birtur verið þeim, er hlut á eða eiga að máli, getur í sveitum hreppstjórinn, en í kaupstöðum lögregluþjónn eða einn stefnuvottur birt lögtaksúrskurð fógeta, svo að gilt sje, um innheimtu hverrar þeirrar fjárhæðar, er í gjalddaga er komin. Nú hefur beiðst verið heimtu á slíkum framlögum, og beiðnin gild tekin, og skal fógeti án frekari áskorunar annast um innheimtuna, þar með talin sala á hinum lögteknu munum og innheimta andvirðisins.

7. gr.

Auk aðalkröfunnar nær lögtakið og til alls kostnaðar, er leiðir af gjörðinni og af geymslu og sölu hinna lögteknu muna, en ekki má heimta gjöld fyrir gjörðina fyrir fram. Ef söluandvirðið hrökkur eigi fyrir kröfunni og áföllnum kostnaði, skal lögtakinu fram haldið án fyrirvara eptir 4. grein. Að öðru leyti skal lögtak fram fara eptir ákvæðum laganna um fjárnám, en eigi þarf lögtaksbeiðandi að vera við staddur gjörðina. Ef gjald það, er lögtaki skal taka, eigi er ákveðið í peningum, skal fógeti eða hreppstjóri breyta því í peningagjald, ef gjaldið er ákveðið í þeim aurum, sem verðlagskrá leggur verð á; en að öðrum kosti skulu lögkvaddir virðingarmenn kveða á um fjehæð þess. Lögtak, er hreppstjóri framkvæmir, á fram að fara í viðurvist tveggja tilkvaddra votta, og getur enginn, sem hann kveður til, undan skorazt. Hann ritar gjörðina í bók, er fógeti fær honum, og hefur löggilt, og skal greiða andvirði bókarinnar úr sýslusjóði. — Ef lögtaksbeiðandi eigi er við staddur gjörðina, er fógeti eða hreppstjóri skyldur að taka við borgun þeirri, er fram kann að verða boðin, meðan á gjörðinni stendur, hvort heldur er á skuldinni allri eða á hluta hennar, og er það jafngilt og lögtaksbeiðandi hefði sjálfur við tekið; svo er og þeim, er lögtak framkvæmir, skylt að ákveða, hvort hinir lögteknu munir skuli eptir sem áður vera í vörzlum skuldunauts, ella annast um varðveizlu þeirra, svo að vel sje.

8. gr.

Sje það fógeti, sem lögtakið framkvæmir, mega varnir fram koma, meðan á gjörðinni stendur. Meðan sókn og vörn fer fram fyrir fógetanum um lögmæti fram kominna mótmæla, getur venjulega að eins lögtaksbeiðandi fengið frest til að sanna sitt mál. Ef lögtaksbeiðandi eigi er við staddur, og eigi verður þegar til hans náð, og fógeti þykist hvorki geta dæmt fram komin mótmæli ógild þegar í stað, nje heldur tekið þau gild skal gjörðinni frestað, og málsaðilum skýrt frá, hvenær gjörðin skuli upp tekin af nýju, og fer þá sókn og vörn fram eptir reglum þeim, er gilt hafa til þessa. Þá er fógeti á að úrskurða um fram komin mótmæli, er hann eigi bundinn við úrskurð þann um að lögtak

§ 5.

Udpantning iærksettes af Fogden; dog kan Udpantningen paa Landet, naar For-
dringen ikke overstiger 50 Rr., og Gjenstanden for Udpantningen ikke er faste Gjenstande, ske
ved Repstyreren. Naar Rekvirenten afgiver Begjæringen, forsynet med Paategning om den i
Overensstemmelse med § 4 skete Forkyndelse, henholdsvis til Fogden eller Repstyreren, skulle
disse efter Fristens Udløb uden ufornoden Genstand iærksette Udpantningen.

Nr. 29.
16de
Decbr.

§ 6.

Naar Fogden anmodes om at foretage Udpantning for Underholdningsbidrag, er
skriftlig Begjæring ikke fornøden. Fogdens Kjendelse kan paategnes Dvrighedens Resolution,
hvorved Bidraget er fastsat, eller et om sammes Størrelse indgaaet Forlig er stadfæstet.
Naar saadan Resolution en Gang er forkyndt for den eller de Vedkommende, kan Forkyndelsen
af Fogdens Udpantningskjendelse for de enkelte forfaldne Bidrag gyldig ske paa Landet ved
Repstyreren og i Kjøbstæderne ved en Politibetjent eller en enkelt Stævningsmand. Det paa-
hviler fogden, naar Begjæring om Inddrivelse af slike Bidrag er fremsat og fundet begrundet,
uden yderligere Requisition at besørge denne Inddrivelse, derunder indbefattet Realisation af
de udlagte Gjenstande og Auktionsbeløbets Indfordring.

§ 7.

Udpantningen skal foruden Hovedfordringen omfatte alle af Forretningen samt Godsets
Bevarelse og Realisation skydende Omkostninger, og Gebyrerne kunne ikke fordres forudbetalte.
Udkommer der ikke ved Realisationen et til at dække Fordringen og Omkostninger tilstrækkeligt
Beløb, fortsættes Udpantningen, uden at der i saa Fald gives Varsel efter § 4. Udpantning
foregaar iøvrigt i Overensstemmelse med Lovgivningens Regler om Udlæg i Almindelighed,
dog at Rekvirentens Møde under Forretningen ikke er nødvendigt. Er Fordringen, hvorfor
Udpantning foretages, en anden Ydelse end Penge, skal henholdsvis Fogden eller Repstyreren
omsætte Ydelsen til et Pengevederlag, forsaavidt den skal erlægges med de i Kapitelstarten
til Penge ansatte Naturalier; i modsat Fald skulle lovlige udmeldte Burderingsmænd ansætte
Ydelsen til Penge. De Udpantninger, der foretages af Repstyreren, ske i Overværelse af to
af ham tilkaldte Vidner, som ere pligtige at følge ham. Han indfører Forretningen i en ham
af Fogden leveret og af denne autoriseret Protokol, hvis Anskaffelse bekostes af Sysselets Kasse.
— Møder Rekvirenten ikke under Forretningen, skal henholdsvis Fogden eller Repstyreren være
pligtig til at modtage det Fordrede eller Afdrag herpaa, naar saadant tilbydes under Forret-
ningen, med samme Virkning som om Betalingen var sket til Rekvirenten, ligesom det i saa
Fald paahviler den, der foretager Udpantningen, at bestemme, om det Udlagte skal forblive
hos Skyldneren, og ellers drage Omsorg for, at det paa passende Maade bevares.

§ 8.

Foretages Udpantningsforretningen af Fogden, kunne Indsigelser fremsættes under For-
retningen. Under den for Fogden foregaaende Forhandling om rejste Indsigelser kan ordent-
ligvis kun Rekvirenten faa Udsættelse for at begrunde sin Paastand. Er Rekvirenten ikke
mødt, eller kan han ikke strax staffles tilstede, og Fogden ikke finder, at en fremsat Indsigelse
strax kan forkastes eller tages til Følge, udsættes Forretningen, og Parterne underrettes om,
naar Forretningen paany foretages, hvorefter den videre Forhandling mellem Parterne sker i
Overensstemmelse med de hidtil gjældende Regler. — Ved Paatjendelsen af rejste Indsigelser
er Fogden ikke bunden ved den i Overensstemmelse med § 3 givne Kjendelse om Forretningens
Nr. 29. Lov 16de Decbr. om Udpantning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig.

Nr. 29. megi framkvæma, er kveðinn er upp samkv. 3. gr. Úrskurði, er tekur gild fram komin
 16. mótmæli, má áfrýja lögum samkvæmt.
 desbr.

9. gr.

Sje það hreppstjóri, sem framkvæmir lögtak, mega varnir fram koma, meðan á gjörðinni stendur og innan hálfis mánaðar eptir framkvæmd hennar. Komi mótmæli fram, meðan á gjörðinni stendur, skal hreppstjóri bóka þau, en framkvæma lögtakið, og því næst senda fógeta eptirrit af bókinni. Mótmæli, sem fram koma, eptir að gjörðinni er lokið, skal bera fram fyrir fógeta. Að hálfum mánuði liðnum frá því gjörðin fór fram, leggur fógeti úrskurð sinn á fram komin mótmæli; þó má fógeti, þyki honum nauðsyn til bera, gefa málsaðilum kost á að láta uppi álit sitt um mótmælin fyrir fógetadómi, áður hann leggur úrskurð á þau. Nú þykja fógeta fram komin mótmæli gild vera, og leiðrjettir hann þá sjálfur það, er rangt er, eða lætur hreppstjóra gjöra það, eða hann ónýtir með úrskurði gjörðina að öllu eða nokkru leyti. Taki fógeti mótmælin eigi til greina, staðfestir hann gjörðina til fullnaðar. Skýra skal málsaðilum frá málalokum. Sjeu mótmæli gild tekin með úrskurði, má áfrýja honum lögum samkvæmt.

10. gr.

Leysa má lögtekna muni, þangað til uppboð fer fram, greiði maður það, er lögtak var gjört fyrir, með áföllnum kostnaði. Þá er liðnar eru 3 vikur, frá því lögtakið var gjört, eða frá því það var staðfest, hafi mótmæli fram komið samkv. 9. grein, má lögtaksbeiðandi hlutast til um sölu á hinum lögteknu munum (sbr. þó 11. og 12. gr.). Fari skuldin eigi fram úr 50 kr., og hafi lögtak eigi verið gjört í fasteign, getur skuldunautur eigi mótmælt sölu gegn borgun út í hönd, nema svo sje, að hann geti útvegað áreiðanlegan innheimtumann, er ábyrgjast vilji uppboðsandvirðið, eða hann geti sett næga tryggingu fyrir því á annan hátt; að öðrum kosti fer salan fram eptir hinum almennu ákvæðum laganna.

11. gr.

Nú þykir einhverjum sjer órjettur gjör með lögtaki, og getur hann þá áfrýjað gjörðinni, hvort sem mótmæli þau, er hann ber fyrir sig, hafa fram komið við sjálfa gjörðina eða eigi, og hvernig sem þeim er háttað, enda nemi gjörðin slíku, er áfrýja megi. Áfrýja skal áður 8 vikur sjeu liðnar frá gjörðardegi, eða frá staðfestingu hennar, hafi mótmæli fram komið samkv. 9. gr.

Uppreisn má eigi veita, þegar missiri er liðið frá sama tíma. Hafi stefna til áfrýjunar lögtaksgjörðinni verið birt lögtaksbeiðanda, áður liðinn sje 3 vikna frestur sá, sem nefndur er í 10. gr., má lögtaksbeiðandi eigi selja hina lögteknu muni, þar til lögtaksgjörðin hefur dæmd verið lögmæt með fullnaðardómi í því máli. Hafi lögtaksbeiðanda eigi verið varnað sölu á þennan hátt, má krefjast ónýtingar á lögtaksgjörðinni, sjeu hinir lögteknu munir eigi þegar seldir, ella að eins krefjast skaðabóta.

12. gr.

Hafi sá, er fyrir lögtaki hefur orðið, önnur mótmæli gegn því en þau, að eigi hafi mátt skuldina lögtaki taka að lögum, eða lögtaksaðferðin hafi röng verið, er honum rjett mál að höfða í hjeraði um lögmæti gjörðarinnar, enda hafi hann eigi í hyggju að koma fram ábyrgð á hendur fógeta, nje hafi áfrýjað gjörðinni eptir 11. gr. Mál þetta
 Nr. 29. Lög 16. des. um lögtak óg fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar.

Fremme. Kjendelser, hvorved en fremsat Indsigelse tages til Følge, kunne paaantes i Over-
ensstemmelse med den gjældende Ret.

16de
Decbr.

§ 9.

Foretages Udpanningen af Repstyreren, kunne Indsigelser fremsættes dels under Forretningen dels i Løbet af 14 Dage efter Forretningens Afholdelse. — Fremsettes Indsigelser under Forretningen, skal Repstyreren antegne Indsigelsen i Protokollen, men iøvrigt fremme Forretningen samt derefter tilfille Fogden en Udskrift af Protokollen. Indsigelser, som fremsættes efter Forretningen, rettes til Fogden. Efter Forløbet af 14 Dage fra Forretningens Afholdelse træffer Fogden Afgjørelse om fremsatte Indsigelser; findes det fornødent, kan han forinden give Parterne Lejlighed til ved Møde for Fogedretten at yttre sig om Indsigelserne. Finder Fogden en fremsat Indsigelse grundet, berigtiger han selv eller ved Repstyreren Fejlen, eller ophæver ved Kjendelse den stedsfundne Forretning i det Hele eller for en Del. Forkastes Indsigelsen, stadfæster Fogden Forretningen som endelig. Om Afgjørelsen meddeles Parterne Underretning. Afgjørelser, hvorved en fremot Indsigelse tages til Følge, kunne paaantes i Overensstemmelse med den gjældende Ret.

§ 10.

Det Udpantede staaer til Løsning indtil Auktionen imod Betaling af Forretningens Gjenstand med senere paaløbne Omkostninger. Efter Forløbet af 3 Uger fra Udpanningen, eller, forsaavidt Indsigelse er fremsat i Henhold til § 9, dens Stadfæstelse, kan Rekvirenten skride til Realisation af det Udpantede (jfr. dog §§ 11 og 12). Naar Fordringen ikke overstrider 50 Kr., og Udlaget ikke er flet i faste Gjenstande, kan Skyldneren ikke modsætte sig, at Bortsalget sker mod kontant Betaling, undtagen forsaavidt han kan tilvejebringe en vederhæftig Inkassator, som vil indestaa for Auktionsbeløbet, eller paa anden Maade stiller Sikkerhed for dette. I andre Tilfælde foregaar Realisationen efter Lovgivningens almindelige Regler.

§ 11.

Den, som finder sig forurettet ved en Udpanning, kan, hvad enten den Indsigelse, han gjør gjældende, har været fremsat under Forretningen eller ikke, og uden Hensyn til Indsigelsens Bestaenhed, paaanke Forretningen, forsaavidt den angaar en appellabel Gjenstand. Paaanke maa iværksettes inden 8 Uger fra Forretningens Dato, eller, forsaavidt Indsigelse er fremsat i Henhold til § 9, dens Stadfæstelse. Oprensning kan ikke bevilges efter 6 Maaneder fra det nævnte Tidspunkt. Naar Paaankestævning forkyndes for Rekvirenten af Udpanningsforretningen inden Forløbet af de i foregaaende Paragraf ommeldte 3 Uger, standses Rekvirentens Ret til at bortselge det Udpantede, indtil Udpanningsforretningens Lovlighed ved endelig Dom i Paaankesagen er godkendt; er Rekvirentens Ret til at skride til Realisation ikke paa den anførte Maade standset, kan Paastanden rettes paa Udpanningsforretningens Ophævelse, forsaavidt det Udpantede ikke allerede maatte være bortsolgt, men i modsat Fald kun paa Skadesløsholdelse.

§ 12.

Sar den, hvem Udpanning er overgaaet, andre Indsigelser at gjøre gjældende mod denne end saadanne, som gaa ud paa, at Fordringen ikke ifølge Lovgivningen kan inddrives ved Udpanning, eller at der ved dennes Foretagelse ikke er brugt den rette Fremgangsmaade, kan han, forsaavidt han ikke vil gjøre Ansvar mod Fogden gjældende, og han ikke allerede har Nr. 29. Lo. 16de Decbr. om Udpanning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig.

Nr. 29. skal fyrst kæra fyrir sáttanefnd, og síðan höfða í þinghá þeirri, þar sem lögtak fór fram, þótt varnarþing lögtaksbeiðanda sje eigi þar; en höfða skal málið, áður 8 vikur sjeu liðnar frá lögtaksdegi eða frá staðfestingu þess, hafi mótmæli fram komið eptir 9. gr. — Þá er fyrirfall hefur birt verið lögtaksbeiðanda, áður liðnar eru 3 vikur þær, er um getur í 10. grein, getur kærandi sett tryggingu, og með því varnað lögtaksbeiðanda sölu hinna lögteknuna muna, þar til genginn er fullnaðardómur í því máli; má þá og krefjast ónýtingar á lögtaksgjörðinni. Hafi lögtaksbeiðanda eigi verið varnað sölu á þennan hátt, má ónýtingar krefjast á lögtaksgjörðinni, sjeu hinir lögteknunum munir eigi þegar seldir, ella að eins refjast skaðabóta.

13. gr.

Sje mál höfðað út af lögtaksgjörð samkv. 11. eða 12. gr., og reynist lögtaksgjörðin ólögmat, ber lögtaksbeiðanda, þar með talinn landssjóður, sveitarsjóðir, bæjar-sjóðir, svo og aðrir yfirbjóðendur þeir og stofnanir, sem um er rætt í 1. gr., að bæta skuldunaut allan halla, er hann beðið hefur af lögtaksgjörðinni, samkv. reglum þeim, er gilt hafa til þessa. Svo skal hann og greiða skuldunaut að skaðlausu málskostnað í öllum dómum, ef svo reynist, að skuld var krafín, sem engin var, eða eigi komin í gjalddaga, þá er lögtaksgjörðin fór fram.

14. gr.

Fyrir lögtaksgjörð hverja, er hreppstjóri framkvæmir, ber honum borgun, og, ef til kemur, endurgjald fyrir ferðakostnað, eptir lögum nr. 3, 13. jan. 1882, 5. gr., sbr. 3. gr. Fyrir lögtaksgjörðir, er fógeti framkvæmir, skal goldið eins og fyrir fjárnámsgjörðir, samkvæmt ákvæðum aukatekjulaganna. Fyrir hverja birting samkv. 4. grein ber stefnuvottum þóknun eptir lögum nr. 3, 13. jan. 1882.

II. Um fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar.

15. gr.

Gjöra má fjárnám, þótt eigi styðjist það við dóm eða sátt, á tiltekinni skuld, sem þinglesið brjef er fyrir með veði í fasteign, hafi skuldunautur ritað undir það nafn sitt eða við það kennt í viðurvist notarii publici eða tveggja vitundarvotta, þá er skuldin er í gjalddaga komin fyrir uppsögn, eða eptir ákvæði veðbrjefsins eða og fyrir greiðslu-fall á vöxtum eða afborgunum, sje svo með berum orðum til skilið í veðbrjefinu. Fjárnámið má gjöra eigi einungis fyrir höfuðstól eða afborgun upp í hann, heldur og fyrir vöxtum út af fyrir sig; en eigi má fjárnám gjöra í öðru en veðinu, og eigi fyrri en liðinn er hálfur mánuður frá gjalddaga; og búi skuldunautur á hinni veðsettu eign, þá skal með þriggja daga fyrirvara birta honum með stefnuvottum, hvenær gjörðin eigi

Nr. 29. Lög 16. des. um lögtak og fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar.

paaanket Forretningen efter § 11, indbringe Spørgsmaalet om disse Indsigelsers Gyldighed til **Nr. 29.**
 Brøvelse i første Instants. Dette Søgmaal skal, efter foregaaende Klage til Forligelses-
 kommissionen, uden Hensyn til Rekvirentens Værnething anlægges i den Retstreds, hvor Ud-
 pantningen er gjort, men det maa i det Seneste anlægges inden 8 Uger fra den Dag, Forret-
 ningen foretoges eller, forsaavidt Indsigelse er fremsat i Henhold til § 9, stadfæstedes som
 endelig. — Naar Stævningen (Indkaldelsen) forkyndes for Rekvirenten af Udpantningsforret-
 ningen inden Ubløbet af de i § 10 ommeldte 3 Uger, kan Rekviritus mod at stille Sikkerhed
 standse Rekvirentens Ret til at bortselge det Udpantede, saalænge indtil det anlagte Søg-
 maal er afgjort ved endelig Dom; Paastanden kan i saa Fald rettes paa Udpantnings-
 forretningens Ophævelse. Er Rekvirentens Ret til at skrive til Realisation ikke paa den
 anførte Maade standset, kan Paastanden rettes paa Udpantningsforretningens Ophævelse, for-
 saavidt det Udpantede ikke allerede maatte være bortsolgt, men i modsat Fald kun paa Stades-
 løsholdelse. 16de
Decbr.

§ 13.

Ligesom Rekvirenten, derunder indbefattet Landskassen, Kommuner eller andre i § 1
 nævnte Myndigheder eller juridiske Personer, naar Udpantningen under et i Medfør af § 11
 eller § 12 anlagt Søgmaal findes ulovlig foretagen, i Overensstemmelse med de hidtil gjæl-
 dende Regler har at erstatte Skyldneren al af Forretningen flydende Skade, saaledes vil han
 ogsaa have at godtgjøre Skyldneren Sagens Omkostninger skadesløst i alle Instantser, saafremt
 Fordringen ikke skyldtes eller ikke var forfalden, da Udpantningen foregik.

§ 14.

For enhver Udpantningsforretning, der foretages af Repstyreren, tilkommer der ham
 Betaling og efter Omstændighederne Rejsegodtgjørelse efter L. Nr. 3 13de Januar 1882 § 5
 jvfr. § 3. For Udpantningsforretninger, der foretages af Fogden, betales Gebyr som for
 Eksekutionsforretninger i Medfør af Sportelreglementets Bestemmelser. — For hver enkelt
 af de i § 4 omtalte Forkyndelser tilkommer der Stævningmændene Godtgjørelse efter Lov
 Nr. 3, 13de Januar 1882.

II. Om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig.

§ 15.

Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig kan ske efter thinglæste Pantebrev, hvor-
 ved der for en bestemt angiven Pengesum gives Pant i fast Ejendom, forsaavidt de ere
 underskrevne eller vedkjendte for Notarius publicus eller to Bitterlighedsvidner, naar For-
 faldstiden er indtraadt enten paa Grund af Opsigelse, eller fordi det Tidspunkt, der i Pante-
 brevet er fastsat som Betalingstermin, er kommet, eller, forsaavidt saadan Følge udtryk-
 kelig er betinget i Pantebrevet, paa Grund af Udeblivelse med Renter eller Afdrag. Udlæget
 kan ske ikke blot for Kapitalen eller Afdrag paa samme, men ogsaa særskilt for Renter; det
 kan dog ikke udstrækkes til andet end Pantet, og kan først finde Steb, naar der er forløbet en
 Tid af 14 Dage fra Forfaldstiden, samt efter at Skyldneren, forsaavidt han bor paa den
 pantfattede Ejendom, med 3 Dages Varfel har ved Stævningmændene faaet Meddelelse om,
 naar Forretningen vil blive foretagen. — Med Hensyn til Paaanke af det skete Udlæg og de
 Nr. 29. Lov 16de Decbr. om Udpantning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig.

Nr. 29. fram að fara. — Um áfrýjun á slíku fjárnámi og uppboðum, er af því stafa, skal farið
 16. eptir almennum lagaákvæðum. Nú hefur skuldunautur afsalað sjer rjetti til áfrýjunar,
 desbr. áður en fjárnámsgjörð fór fram, og er slíkt afsal ógilt.

16. gr.

Ákvæði 15. gr. ná og til veðbrjefa þeirra, er gjörð hafa verið, áður en lög þessi öðlast gildi, sje skilyrðum þeim fullnægt, er greinin setur.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 16. desember 1885.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

paa Grundlag deraf stedsundne Auktioner gjælde de almindelige Regler. Afkald paa Retten til Nr. 29. at paaanke disse Rets handlinger er, forsaavidt det er meddelt før Udlægsforretningen, uden ^{16de} Decbr Retsvirkning.

§ 16.

De i § 15 fastsatte Bestemmelser finde, under de sammesteds anførte Betingelser, ogsaa Anvendelse paa Pantebreve, der ere udstedte, forinden denne Lov træder i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 16de December 1885.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.